

वा० रा०

॥ ८३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सर्गमानः ॥ कतकः ॥ ४५ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ घोरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥
स्थिरत्वात् अतिदृढगात्रत्वात् ॥ सत्वयोगान्महाबलयुक्तत्वात् ॥ संदानितोपि बद्धोपि ॥ ३ ॥ गाढमर्पितं शरैर्गाढबद्धं ॥ ४ ॥ ५ ॥ सचिवः सहायः ॥ सांपरायिकः युद्धेसाधुः

श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सीतासुरसुतोपमा ॥ कृतांजलिरुवाचे मामेवमस्त्विति मैथिली ॥ ३४ ॥ विमानं पुष्पकं तत्तु सन्निवर्त्य मनोजवं ॥
दीनात्रिजटया सीतालं कामेव प्रवेशिता ॥ ३५ ॥ ततस्त्रिजटया सार्धं पुष्पकादवरुह्य सा ॥ अशोकवनिकामेव राक्षसीभिः प्रवेशिता
॥ ३६ ॥ प्रविश्य सीता बहुदक्षखंडां तां राक्षसेन्द्रस्य विहारभूमिं ॥ संप्रेक्ष्य संचिंत्य च राजपुत्रौ परं विषादं समुपाजगाम ॥ ३७ ॥ इत्यार्षे
श्रीम० वा० यु० अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ घोरेण शरबंधेन बद्धौ दशरथात्मजौ ॥ निश्चसंतौ यथा
नागौ शयानौ रुधिरोक्षितौ ॥ १ ॥ सर्वे तेवानरश्रेष्ठाः ससुग्रीवमहाबलाः ॥ परिवार्य महात्मानौ तस्थुः शोकपरिप्लुताः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरे
रामः प्रत्यबुध्यत वीर्यवान् ॥ स्थिरत्वात्सत्वयोगाच्च शरैः संदानितोपि सन् ॥ ३ ॥ ततो दृष्ट्वा सरुधिरं निषण्णं गाढमर्पितं ॥ भ्रातरं दीनवद
नं पर्यदेव यदा तुरः ॥ ४ ॥ किं नु मे सीतया कार्यं लब्धया जीवितेन वा ॥ शयानं योद्यपि श्यामि भ्रातरं युधि निर्जितं ॥ ५ ॥ शक्यासीतास
मानारीमर्त्यलोके विचिन्वता ॥ नलक्ष्मणसमो भ्राता सचिवः सांपरायिकः ॥ ६ ॥ परित्यक्ष्याम्य हं प्राणान्वानराणां तु पश्यतां ॥ यदिपुं
चत्वमापन्नः सुमित्रानंदवर्धनः ॥ ७ ॥ किं नु वक्ष्यामि कौसल्यां मातरं किं नु कैकयीं ॥ कथमंवांसुमित्रांच पुत्रदर्शनलालसां ॥ ८ ॥ वि
वत्सां विपमानां च वेपंतीं कुररीमिव ॥ कथमाश्वासयिष्यामि यदि यास्यामि तं विना ॥ ९ ॥ कथं वक्ष्यामि शत्रुघ्नं भरतं च यशस्विनं ॥ म
या सह वनं यातो विना तेनाहमागतः ॥ १० ॥ युद्धार्ह इति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ यो मया सह वनं गतः तेन लक्ष्मणेन विनागतो हं किं वक्ष्यामि ॥ १० ॥

यु० कां०

॥ ८३ ॥